

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Události v diecézi	
Ohlédnutí za uplynulým obdobím	4
Obnova kulturního dědictví	
Projekty obnovy kulturního dědictví v diecézi	5
Pout' diecézní mládeže	
19. pěší pout' mládeže litoměřické diecéze	8
Dny víry	
Františkánské misie 2019 v Ústí nad Labem	10
Příběhy svatých	
Svatá Ludmila	12
Svatoludmilská pout' v Litoměřicích	13
Kalendárium	
Kalendárium na říjen	13
Církevní turistika	
Farní kostel sv. Václava Mcely	14
Církevní stavby v diecézi	
Varhany v Rožďalovicích	16
Výročí	
Vzpomínka na P. Rudolfa Zimandla	17
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	18
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	19
Zprávy	
Zprávy z diecéze	20
Charita	
Diecézní charita Litoměřice	22
Oblastní charita	23
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	24
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	27



Na obálce:
Františkánské misie
v Ústí nad Labem,
fotbalový zápas
řeholníků
a řádových sester
proti týmu z Mojižife.

Foto:
Bernard O. Mléčka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
24. ročník • 4. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Moji drazí diecézani, vy všichni milí blízcí příznivci a podporovatelé dětí, žákyň a žáků, studentek a studentů, drazí jejich rodiče a prarodiče, vážené učitelky a vážení učitelé, stejně vážení zaměstnanci škol a školských zařízení, bratři a sestry v Kristu, milé děti a mládeži,

nás všech se různým způsobem dotýká ne-dávné zahájení nového školního roku, pravidelně spatžatého po letních prázdninách se začátkem měsíce září. Dovolte, abych i Vám všem připomněl již známou skutečnost svého života, nikde jsem to nezakrýval, a proč taky? Naše maminka bývala učitelkou a 1. září slavila své narozeniny. Nový školní rok byl proto pro mne i mé sourozence dvakrát důležitý. Nezapomenout mamince popřát, tedy udělat jí něčím hezkým třeba i malou radost, žádné velké dary jsme jí dávat ani nemohli, a pak odhodlaně, jako spořádané dcery a synové učitelky, se vydat do školy. Každý do své třídy, po prázdninách do té vyšší, našťestí. Krom prvních dnů po zahájení nového školního roku, ale později denně se nás naše domácí „maminka učitelka“ ptala na to, jak jsme školní vyučování toho dne prožili, jaké známky jsme dostali a jaké domácí úlohy máme splnit. Jeden předmět z mnohých dalších bylo náboženství. Samozřejmě bylo vyučováno odpoledne, ale ve škole, a nikdy nezapomenu na našeho vynikajícího katecheta – kaplana P. Františka, který nás nejen vyučoval tak, abychom znali jednotlivé pravdy katolické víry, ale doslova v nás probouzel živý zájem o Pána Ježíše a o všechno, co ve světě pro dobro všech lidí vykonal. Na hodiny náboženství nás ze školy nechodilo mnoho, ale chodili jsme tam rádi. Pan kaplan nás učil i tomu, abychom se za to, že jsme křesťané, nestyděli a když se někdy dozvěděl o posměchu, který jsme ve škole utrpěli, zastal se nás u ředitele školy, ale i nás povzbuzoval, abychom něco také pro Krista vydrželi. Říkal nám, že děti mohou pro Pána Ježíše mnoho vykonal dobrého. A na tyto hodiny náboženství se naše maminka vyptávala pravidelně a s velkým zájmem. Až mnohem později jsem si uvědomil, že si asi sama ověřovala to, co nám, svým dětem, o Bohu vyprávěla doma. Z tohoto předmětu jsme sice žádné známky, na rozdíl od jiných předmětů, na vysvědčení nedostávali, ale náš oblíbený katecheta v nás, malých a mladých, probouzel něco, co je dětskému a mladistvému věku tak vlastní, totiž ducha soutěživosti. Nejlepšímu z nás přislíbil, že za odměnu dostane dobrodružnou knihu. Matně si vzpomínám, že název jedné té knižní odměny byl „Bezhlavý jezdec“, tuším, že od Thomase Mayne-Reida.

Proč Vám, moji milí, toto všechno sděluji? Mám pro to jednoduchý, ale velice vážný důvod. Leží mi na srdci výuka náboženství v naší litoměřické diecézi. Samozřejmě, že prvním úkolem a povinností nás, duchovních pastýřů, je naplnit příkaz Ježíšův: Jděte a uče! V této misijní službě nám mohou vypomoci asistentky-katechetky, event. asistenti-katecheté. V propojení s rodiči dětí a studující mládeže nesmíme zahodit příležitost šířit Kristovo evangelium: výukou, slovem i životem předávat ušlechtilé křesťanské zásady druhým, nadchnout děti a mládež pro Krista a jeho učení o radosti života. Vybízím Vás, drazí diecézani, abychom se společně chopili tohoto vpravdě misijního poslání.

Kéž Vám všem, na přimluvu Panny Marie, žehná Bůh! Připojuji prosbu o Vaše modlitby. Na mou modlitbu za Vás a Vaše drahé a blízké se můžete denně spolehnout.

Váš + Jan